

צ'ל"ש

● למחלקת התחשורת על סיקור האי-רועים מיום חתימת ההסכם בקמפ-דייוויד ואילך. מנהל המחלקה חיים לבין עם עורך מבט יעקוב אחימאירי, הצליחו להביא שלל כתבות ענייניות מהאירועים שרדפו זה את זה ולארגן שורה של שידורים ישרים מווידיאו, מגמלה העזפה בן-גוריון ומהכנסת עד שלעיתים נדמה היה כי הצוותים העומדים להשותם רבים — מה שאין הדבר כך, וצידוד טכני מעולה — מה שאין כך. יחד עם יבין ואחימאירי הצ'ל"ש טיינו הכתבים המדיינים אלימלך רב ו-דן רביב, הכתב במרוקו אהוד יערי, כתבי השטחים יגאל גורן ודן סממה ושני הכתבים שביסו את ישובי סיני אורי גודשטיין ומזקי הדר.

למרוקו על חשבון ההגרה

הנהלת רשות השידור אינה לומדת מהשגיאות של עצמה. זכורה פרשת אהוד יערי ואלכס גילעד אשר נסעו בי יוזמה עצמית לקאהיר, ושלחו משם חומר שלא יסולא בפז. לאחר שחזרו קיבלו קי

כתב יערי

מזל שיש הגרלה

טונות של גידופים וועדות חקירה. במקום שידור להם. הפרשה, בסגנון אחר, אך דר-מה, חזרה עם נסיעתו של אחד מהשניים. אהוד יערי, למרוקו.

כאשר נדמה היה שאנאר אל-סאדאת ייפגש עם המלך חוסיין בבירת מרוקו. הוחלט כי יערי יסע לכסות את הפגישה. כשנודע שחוסיין לא יבוא למרוקו, וסאדאת ייפגש רק עם חפן מלך מרוקו, החליטו מספר פקידים מנהליים כי "חבל על הי כסף" וכי יערי יישאר בבית.

יערי הבין כי מרוקו, גם בלי חוסיין, היא עניין עיתונאי ממדרגה ראשונה והח-ליט לנסוע. אז התברר כי לא מאשרים לו את התקציב, אם כי הנסיעה עצמה אושרה. יערי ניזכר כי זכה בכרטיס טיסה בהגרה שזערכה בהגנת העשור לטלוויזיה. התח-ליט לנצל כרטיס זה, כדי לערוך את הנסיע-ה ולשרת בכך את הטלוויזיה הישראלית. עתה מקווים כי מישור יזון את הפקיד-דים היושבים באגף המינהל של הטל-וויזיה, שיגלו הניגוח, ויחזירו ליערי את דמי הכרטיס שהוא הוציא מכיסו.

פרשה זו היא אולי דהווכחה הסופית לכך כי אסור להדיטות בענייני עיתונות וחדשות כמו הפקידים הבכירים במינהל הרשות, להחליט החלטות עיתונאיות, רק משום שהם החותמים על הצ'קים.

אהוד יערי

כאשר ננסו שני כתבי הרשות בארצות-הברית, דן שילון ואלי ניסן, על שלא העבירו כתבות לרדיו מקמפ-דייוויד, הם טענו להגנתם כי כתב הרשות בחופשה יצחק פלר, שלח כתבות, ולכן הם היו

רויצרד ברטון רוג'ר מור ריצ'רד האריס הארדי קרוגר

"THE WILD GEES"

רמת-גן
"אואזיס"
9.30, 7, 4

חיפה "ארמון"
ימי חול 4, 6.30, 9
מוצ"ש 6.45, 9.15

תל-אביב "חן"
9.30, 7, 4.30

בכורה ארצית בעת ובעונה אחת

כרסום רץ

שס"י: על הסכמי המסגרת

להסכים לנסיגה עד לגבול הבינלאומי עם מצרים ללא תיקוני-גבול כלשהם וללא סיפוחים. כמו כן, התחייבו למעשה בגין ודיין, אבירי, "ההתיישבות הבטחונית", לפינוי הישובים שהוקי-מו מאז מלחמת יוני '67 בפיתחת רפיח ובשאר חלקי סיני. בכך הוכח שהדיבורים שהושמעו למכביר בדבר הצורך ב"גבולות ביטחון", "עומק אסטרטגי" ו"התיישבות יהודית ענפה", לא היה להם ולא כלום עם שמירה על קיומה ובטחונה של מדינת ישראל.

אם תלך ממשלת ישראל בדרך זו גם במשאומתן על עתיד שאר השטחים הכבושים, תהפוך הסיסמא "שלום עכשיו" ממדבקה על מכוניות למציאות מוחשית. בקמפ-דייוויד אולצה ממשלת ישראל לתתם על מיסמך המנסה להבטיח, "העברה מסודרת בזרבי שלום של הסמכות השלטונית בגדה המערבית וברצועת-עזה". לנוסחה זו משי-מעות של ויתור מילולי על ריבונות ישראלית בשטחים אלה. הוצאתו של ויתור זה מהכוח אל הפועל תיתקל בקשיים רבים. על כוחות השלום בישראל לנצל את המצב החדש שיווצר בעקבות הסכמי קאמפ-דייוויד למאבק למען שלום כולל במזרח התיכון.

- * תוכר זכותו של העם הפלסטיני להגדרה עצמית!
- * יוזמן אש"ף למו"מ על הקמת מדינה פלסטינית לצד מדינת ישראל!
- * יורדו כל ההתנחלויות בגדה המערבית, רצועת עזה וברמת-הגולן!

23.9.78

שס"י (שמאל סוציאליסטי ישראלי) ת.ד. 33076 ת"א

המודחים עם תוכן מודעה זו מתבקשים לשלוח תגובות ותרומות למימונה.

בקמפ-דייוויד נחתמו שני הסכמים ונכתבו מיספר מכתבים המתיימרים להתוות את הדרך לפתרון הסכסוך במזה"ת. הסכמים אלה המכונים הסכמי מסגרת לשלום, אינם כוללים פתרון לבעיה המהווה את לב הסכסוך במזרח התיכון, הבעיה הפלסטינית. ללא הגדרה עצמית לעם הפלסטיני, ללא הכרה בזכותו להקמת מדינה משלו לצד מדינת ישראל, לא יושם קץ לסכסוך הממושך בין יהודים וערבים בחלק זה של העולם.

גם אם מנהיגים ערביים אלה או אחרים יסכימו לתתם על הסכמי שלום שלא יכללו פתרון צודק של הבעיה הפלס-טינית, אנו בודעה שהאינטרס ארוך-הטווח של העם בישראל מחייב הכרה בזכות להגדרה עצמית של העם הפלסטיני. מנהיגי מצרים, ישראל וארה"ב התמו על הסכם העוסק בגורלו של עם שלם מבלי להיוועץ בו ובמנהיגיו. העם הפלס-טיני המשולל זכויות לאומיות, גיבש לעצמו הנהגה לאומית מוכרת ע"י מרבית מדינות העולם: אש"ף. הסכם על עתיד העם הפלסטיני, בו לא תשותף נציגותו המוסמכת, הוא הס-כם חסר ערך.

הצורך בשני הסכמי מעורפלים, אליהם מתלוות "התחרות מטשטשות" נובע מכך שישראל מתנגדת להסדר כולל שיקיף את כל עמי האזור. ארה"ב, שלה השפעה מכי-רעת על מדינות האזור, שאפתת מתוך הישועיה היא לגשר על חוסר ההסכמה בין הכוחות הנאמנים לה. ניסיון זה שזכה לשם הצופן "הסדר כולל" אמור היה לספק את תביעותיהן של מצרים, ירדן, סעודיה וישראל ואולי אף של מדינות וגורמים אחרים. חוסר האפשרות להגיע להסדר מעין זה בשל המרחק בין עמדות ממשלת ישראל מצד אחד, ועמדת הגורמים הערבים הפרו-אמריקנים מצד שני, היא שהובילה לקמפ-דייוויד ולהשגת פשרה בין רצונה של ממשלת ישראל בהסכם נמר לבין התביעות להסדר כולל.

* הסכמי קמפ-דייוויד ניפצו מיתוסים אשר טופחו בחברה הישראלית באחת-עשרה השנים האחרונות. ישראל נאלצה